

**“geestig
en
schattig”**

**Een spannend en verrassend
toneelstuk voor de middenbouw,
met veel humor en een happy end.**

Door: Marjoleine Glerum

Rolverdeling "geestig en schattig"

2 makelaars

(i.v.m. de grote hoeveelheid tekst is het raadzaam om het makelaarsbureau door 2 makelaars te laten "bemannen";
"Makelaarskantoor ... en ... ")

2 assistentes (heten voor het gemak allebei Juffrouw Jannie)

1 buschauffeur

Vader gezin 1

Vader gezin 2

Vader gezin 3/spook

moeder gezin 1

moeder gezin 2

moeder gezin 3/spook

kind gezin 1

kind gezin 2

2kinderen/spoken gezin 3

4 "gewone" spoken

4 "moderne" spoken

(het aantal gezinsleden en/of spoken kan worden aangepast)

Kledingsuggesties "geestig en schattig"

Makelaars: meneer-achtig; netjes, lange broek/jasje, stropdas, bril, koffertje of tas

Juffrouw(en) Jannie: ouderwets damesachtig, jurk/rok, brilletje, grote (schouder)tas, breiwerkje, jas

Buschauffeur: overhemd, vest/jasje, pet (alleen de bovenste helft van de chauffeur is te zien)

Vaders 1, 2, 3: meneer-achtig, lange broek/jasje, (hoed), stropdas

Moeders 1,2,3: mevrouw-achtig, jurk/rok, tasje, hoge hakken

Kinderen : kinderlijk, korte broek/rokje, shirt met bijv. Disneyprint, speelgoed of knuffel, staartjes/speldjes in het haar

! Vader/Moeder/Kinderen gezin 3 moeten onder hun vader-/moeder-/kindkleding een spookkleed aanhebben! Laken niet over het hoofd.

"Gewone" spoken: spokenkleed (gewoon wit laken), niet over het gezicht. Het laken moet niet te lang zijn, er mag niet over gestruikeld worden. Het is handig als het laken ergens aan de handen kan worden vastgemaakt (lusje, bandjes).

"Moderne" spoken: gekleurde lakens, kettingen/kransen/riemen, gekleurde lichtjes, eventueel gek petje/hoedje, gekke zonnebril, ...

Andere benodigdheden:

Het grootste deel van het toneel stelt de woonkamer van de villa voor. In een hoekje, vooraan het toneel, kan het makelaarskantoor een plekje krijgen (bij een echt toneel kan het kantoor vóór de gordijnen geplaatst worden, zodat deze aan het begin en voor elke nieuwe bezichtiging ook echt gesloten kunnen worden).

De bus rijdt voor het toneel van links naar rechts en vice versa. Als de bus niet nodig is in het toneelstuk, staat deze dwars geparkeerd, zodat hij het zicht op het toneel niet stoort.

*Om het makelaarskantoor aan te kleden: "te koop" borden, een poster van een BMW, een telefoon, een puzzelboekje, een agenda, een stofdoek met flink wat stof (of meel) er in, strippenkaarten, bureautje en 2 stoelen.

* 2 bushaltes, een bus (van een grote plaat karton of triplex).

* een woonkamerdecor (de villa staat al tijden leeg, dus alles mag er oud en verwaarloosd uitzien), wat losse meubels (de spoken moeten zich erachter kunnen verstoppen), een kistje met de schat (glinsterende kettingen, diadeems, bekers, enz.), eventueel spinnenwebben, "te koop" posters.

* voor vader 3 een grote tas waar de schat in past.

* voor in de jaszak van makelaar 2: "koopcontract"+pen.

Geestig en schattig.

Openingsmuziekje

(gordijnen zijn dicht, blijven ook nog na het muziekje dicht)

Scene 1: kantoor van de makelaar (vóór het doek)

De makelaar zit achter zijn bureau met een puzzelboekje. Zijn assistente zit aan een apart tafeltje een trui te breien.

Makelaar: Een ander woord voor "woning", 4 letters... De eerste letter is een h.... Lastig hoor die kruiswoordpuzzels. Nou, even een ander woord proberen. Hoe noem je iemand die huizen verkoopt? Eindigt op ..aar? Verkoper van huizen....? Ik weet het niet hoor. Juffrouw Jannie, is er nog koffie?

Juffrouw Jannie: U krijgt geen koffie meer! U heeft vanochtend al teveel koffie op. Een ander woord voor woning is: huis. En iemand die huizen verkoopt, noem je een makelaar. Nou ja,... U bent een makelaar, maar u verkoopt geen huizen. Al heel lang niet meer.

Makelaar: Ik verkoop wél huizen, pas nog. Wanneer verkocht ik die oude boerderij, net buiten het dorp?

Juffrouw Jannie: Dat is vandaag precies 2 jaar geleden. En u kon die boerderij alleen verkopen, omdat de gemeente daar een weg wilde aanleggen.

Makelaar: Ja, ...oké... Maar we hebben prachtige huizen in ons aanbod. Het nieuwe jaar is pas begonnen. De tijden worden beter.

Juffrouw Jannie: Nou, echt niet dus! We hebben maar één huis te koop, het jaar is al 7 weken geleden begonnen en de mensen durven geen huizen te kopen in deze onzekere tijden. Het gaat gewoon

slecht! Ik heb al maanden mijn salaris niet gekregen! En ik zou toch zo graag eens naar Parijs gaan...

Makelaar: U bent gewoon te ongeduldig! Dat schitterende huis verkoop ik nog deze week. Ik voel het! De klanten bellen onze telefoon aan flarden!

Juffrouw Jannie: Dat schitterende huis? Een troosteloze puinhoop! Een oud krot! Niemand wil daar wonen. Het ligt afgelegen, het ziet er niet uit, de achtertuin is een moeras en ze zeggen dat het er spookt! En onze telefoon is al zolang niet meer gebruikt; er ligt stof op! (stofte de telefoon af en niest dan een paar keer).

Makelaar: U heeft duidelijk geen verstand van huizenverkoop. Vertrouwt u mij nou maar. Let op: de telefoon staat zo roodgloeiend! (Wijst naar de telefoon en kijkt er in spanning naar, er gebeurt niets. Net als hij met zijn hoofd in zijn handen gaat zitten, rinkelt de telefoon. De makelaar springt van schrik van zijn stoel.)

Juffrouw Jannie: (legt rustig haar breiwerkje neer en zegt tegen de zaal) Dat zal Teletwee zijn, omdat we de rekening al 2 maanden niet hebben betaald!

Met juffrouw Jannie, van makelaarskantoor "Droomhuis". Waarmee kan ik u helpen? (Ze luistert naar een stem en reageert daar op) Ja, zeker wel. ... Ik zal u meneer ... zelf geven. Een ogenblikje. (Met haar hand over de telefoon) Een klant! Deze meneer wil Huize Moeraszicht bekijken. Ze zoeken een "ruim, zonnig en vrijstaand huis". Zal ik meteen zeggen dat we zo'n huis niet in ons aanbod hebben?

Makelaar: Ben je helemaal...? (Pakt de telefoon af) Met meneer U reed langs het huis in de Mistlaan en zag het bordje "te koop"? Wat knap van u, want het paaltje was doorgeroest en het bord hing scheef! En de letters zijn al flink verbleekt! Wat ik dus maar wil

zeggen: u heeft hele goede ogen! En u weet zeker dat u dat huis wilt bekijken?

Nee, natuurlijk kan dat. Wanneer wilt u dat ik langskom met de sleutels van dat schitterende huis?

Vanmiddag? Ik zal eens even in mijn agenda moeten kijken of dat nog wel gaat lukken. (Bladert in zijn lege agenda. Juffrouw Jannie zucht en schudt haar hoofd)

Ja, dat kan nog net. Om 2 uur. Ja, prima, dan zie ik u daar. Enne... trekt u vooral uw beste kleren niet aan!

Ja, tot straks. (Legt telefoon weg, wrijft in zijn handen en zegt tegen de zaal)

Nou, dat is toch alweer zo'n 2, 3 jaar geleden (Juffrouw Jannie steekt 5 vingers omhoog) dat ik met een klant bij dat huis ben geweest.

(Tegen Juffrouw Jannie)

Goed, hoe laat vertrok de bus ook alweer?

(Juffrouw Jannie zoekt in het busboekje, doet het koffiezet-apparaat uit, trekt haar jas aan, pakt de sleutel van het rekje en zegt:)

Dan moeten we dus nu al vertrekken, anders zijn we er niet om 2 uur. Die rotbus rijdt maar 1 keer per 2 uur!

Makelaar: Let maar op, Juffrouw Jannie! Ik ga dat huis verkopen en dan koop ik een dikke BMW. Hoeven we nooit meer met de bus!

(Ze lopen naar de bushalte (onder het toneel) en wachten daar een poosje. **Busgeluiden**. Dan komt de bus er aan)

Scene 2

(De bus stopt en de twee stappen in. De makelaar legt de strippenkaart neer)

Chauffeur: Hé meneer ... ! Da's lang geleden!

Makelaar: Ja, de zaken gingen niet zo goed de laatste tijd. Maar dat gaat vandaag veranderen! Ik ga dat huis in de Mistlaan verkopen.

Chauffeur: (Lacht) Die bouwval? Dat enge huis? Huize Moeraszicht? Daar wil toch niemand wonen? De vorige bewoners zijn toch opgevreten door de krokodillen in hun eigen vijver?

Makelaar: Ach, dat gelooft toch niemand? Dat zijn zo van die verhalen.

Chauffeur: Ja, maar dan weet ik nóg zo'n verhaal; de vorige bewoners zijn door de ouder zoldertrap gezakt en in hun kelder doodgevallen!

Makelaar: Ach, natuurlijk ook onzin! Dat huis is zo stevig als wat!

Juffrouw Jannie: Ja, 200 jaar geleden!

Chauffeur: Nou, dan weet ik nog een 3^e verhaal: De mensen die daar woonden zijn van schrik gestorven. Het spookt daar!

Makelaar: Hou toch op, wil je? Allemaal onzin! De vorige bewoners zijn vast gewoon kleiner gaan wonen, of ze wilden centrale verwarming of een wc ín huis of glas in álle ramen of zoiets. Maar let op: ik ga dat huis verkopen!

Chauffeur: Ja, vast. Ga nou maar zitten, ik ga vertrekken.
(De bus rijdt naar halte Mistlaan. De twee stappen uit)
Nou, succes hè! Enne... laat ze de achtertuin maar niet zien. Het stinkt daar zo. (De bus rijdt weer terug)

(De makelaar en Juffrouw Jannie lopen naar het huis. De gordijnen gaan open)

Scene 3 (dreigend muziekje)

(Makelaar maakt met de sleutel de deur open. Hij loopt rond en even later klinken er stemmen bij de deur. De eerste groep klanten komt met Juffrouw Jannie naar binnen. Er worden handen geschud.)

Vader: We hebbe onze auto aan het begin van de oprijlaan laten staan Er zaten zulke kuilen in de weg! Waar staat uw auto?

Makelaar: O,.. mijn BMW staat op de prachtige parking aan de achterzijde van dit geweldige pand. Die oprijlaan is alleen voor de sfeer, snapt u?

Moeder: (loopt wat rond en veegt met haar hand over meubels) Op uw site stond: "Moet wat opgeknapt worden". Ik denk dat álles moet worden opgeknapt! Het ziet er vies en oud en een beetje spookachtig uit. Het is koud en het tocht!

Juffrouw Jannie: (Er klinken wat enge geluiden, de lamp knippert) Ja, vindt u? Rustiek noemen ze dit. Volop sfeer, veel mogelijkheden. (Tegen vader) U lijkt me een handig type. U bent toch niet bang voor een beetje werk?

Vader: Nee, dat niet. Ik ben reuze handig! Ik kijk elk weekend naar Klussen met kijkers én naar Eigen Huis en Tuin. Maar... ik krijg kippenvel van dit huis!

Kind : Ik durf niet eens naar boven! Ik zou hier geen oog dicht doen! En ik heb op school gehoord dat het hier spookt!

Kind : Ik kijk graag naar Charmed en Ghosts op de tv. Maar ik hoef geen spoken thuis! Het is hier ook zo donker. Creepy!

Makelaar: Ik zal even het grote licht aandoen. Dan zullen jullie zien dat er echt niets engs is. (Drukt op een knopje. Het licht knippert een paar keer en dan wordt het toneel helemaal donker. Het gezin gaat gillen en duikt achter meubelen. De "gewone" spoken komen één voor één tevoorschijn. Het gezin verdwijnt gillend uit het huis. Makelaar en Juffrouw Jannie gaan in een hoekje staan kijken)

Scene 4

Spokendans 1

(De spoken "dansen" op een passend muziekje over het toneel.

(Als de dans is afgelopen, stapt de makelaar weer naar voren en klapt. De spoken schrikken eerst, maar maken dan een buiging en komen bij hem staan)

Makelaar: Geweldig optreden! Goed gezongen, great moves! Als ik al niet een succesvol makelaar was, zou ik jullie manager willen worden!

Juffrouw Jannie: Ja, heel aardig. Maar.... Jullie hebben wel onze klanten weg gejaagd! Dit is zijn huis. Hij probeerde het te verkopen.

Spook 1: Zijn huis? Óns huis! Wij wonen hier al honderden jaren!

Juffrouw Jannie: Mm..., ja... Dat verklaart de oudbollige kleding. Dat is wel jullie zwakke punt. Die witte lakens. Dat is zó uit de tijd!

Spook 2: Spoken zijn nu eenmaal spoken. Zó hebben we er altijd al uitgezien!

Spook 3: En we willen helemaal niet verhuizen, want we passen niet in een flatje of in een rijtjeshuis. We horen in een groot oud huis!

Spook 4: We horen hier! We willen niet veranderen, we willen niet weg! We blijven! (Alle 4) Ja, we blijven!

Makelaar: Ja, alles leuk en aardig. Maar ik wil dit huis verkopen. (Denkt even na) Wacht eens! Misschien hoeven jullie ook niet weg. Maar dan moeten jullie wél een beetje veranderen! Ga zitten! Luister naar mijn fantastische plan!
(Spoken komen bij hem op de grond zitten)

Juffrouw Jannie: Nou, dat zal een fantastisch plan wezen! Dan loop ik alvast maar naar de bushalte. Ik wil in elk geval de bus niet missen.

(Loopt naar de bushalte. Makelaar fluistert wat met de spoken. Die knikken en verdwijnen dan weer. Makelaar loopt ook naar de bushalte. Doek dicht. De "moderne" spoken verstoppen zich alvast achter meubels/gordijnen op het toneel)

Einde zichtversie...